

Publicerad 2010-09-12 14:58 av Gerard

Jag ser dig för först gången, varje gång

Det är vackert som när slöjan skingras från brudens ansikte, varje rörelse som dina drag skär genom luften.

Du är rosig, varm och rufsig i håret där du sovandes andas liv i min bröstborg.

Dina ögon rör sig försiktigt och värdigt, till och med när du himlar bort mina dåliga skämt.

Du har tre nyanser av guld i håret.

Jag upptäcker ett ärr i din nacke som är så litet att man bara kan se det när man är så nära att ögonfransarna nuddar vid huden. Jag är den ända i världen som har sett det.

Jag ser händer som handlar och vader som vandrar, skuggor som charmar och svävande armar.

Jag ser ett spektrum av välbehag, och det vackraste av allt är att det bara är tisdag idag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gerard med Poeter.se id #16205 innehar upphovsrätten